

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie z wniosku M. S.
przy uczestnictwie M. M., J. M., E. J. i M. N.
o dział spadku i zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lutego 2010 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 6 maja 2009 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1.) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2.) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestników postępowania kwotę 1800,zł (jeden tysiąc osiemset) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 maja 2009 r. Sąd Okręgowy w W. – w następstwie apelacji wnioskodawcy - zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 30 września 2008 r. i ustalił wartość nieruchomości lokalowej, będącej przedmiotem zniesienia współwłasności, na kwotę 172.918 zł oraz zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestników postępowania po 2.0662,93 zł (razem 82.651,72) tytułem spłaty.

W skardze kasacyjnej wnioskodawca zakwestionował te postanowienie „w części ustalającej wartość spadku oraz wartość udziałów przypadającym uczestnikom postępowania” wnosząc o uchylenie orzeczenia „w zaskarżonej części”. Jednocześnie podał, że wartością przedmiotu zaskarżenia jest kwota 172.918, zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wartość przedmiotu zaskarżenia stanowi kryterium dopuszczalności skargi kasacyjnej i podlega kontroli Sądu Najwyższego (zob. m. in. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2008 r., V CZ 17/08, OSNC – ZD 2009, nr A, poz. 8). Na tym tle należy stwierdzić, że w skardze kasacyjnej wnioskodawca podał wartość zaskarżenia w sposób oczywiście nieprawidłowy. Przedmiotem zaskarżenia apelacyjnego wnioskodawcy była kwota 178.147,50 zł, a Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu w istocie uwzględnił apelację w całości, gdyż pomniejszył o kwotę 183.377,07 zł wartość nieruchomości, co wpłynęło na znaczne obniżenie spłat należnych uczestnikom od wnioskodawcy.

W sprawach o dział spadku, zniesienie współwłasności i podział majątku wspólnego ważny jest fiskalny interes w zaskarżeniu (zob. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2002 r., III CZ 98/02, OSNC 2004, nr 1, poz. 11). Wnioskodawca mógł więc skarżyć postanowienie Sądu Okręgowego jedynie w granicach należności i świadczeń przypadających uczestnikom, a nie przyznanych jemu. Jego interes w zaskarżeniu nie mógł więc być wyrażony sumą przewyższającą wartość spłat (82.651,72 zł).

Z uzasadnienia skargi kasacyjnej zdaje się wynikać, iż skarżący sumuje wartość niespłaconego kredytu i wartość zabezpieczeń hipotecznych. Jest oczywiste, że w sprawie miał znaczenie tylko niespłacony kredyt, co zasadnie uwzględnił Sąd Okręgowy, natomiast zabezpieczenia hipoteczne aktualizują się dopiero w postępowaniu egzekucyjnym i tylko w sytuacji, gdyby kredyt nie był spłacany.

Wnioskodawca powołuje się również na bliżej nieoznaczone odsetki kredytowe, co nie ma znaczenia przy określaniu wartości przedmiotu sporu (zob. art. 20 k.p.c.).

Z przedstawionych rozważań wynika, że wartość zaskarżenia kasacyjnego w tej sprawie jest niższa niż 150.000 zł, co powoduje niedopuszczalność skargi kasacyjnej wnioskodawcy (art. 519¹ § 4 k.p.c.). Należało więc odrzucić skargę (art. 398⁶ § 3 k.p.c.) oraz orzec o kosztach postępowania kasacyjnego (art. 98 i 108 § 1 k.p.c.).